

IPARRAGIRRE-REN OROITZAN

NERE JAYOT-ERRIKO GAZTE-AI.

Nere erriko gazte maiteak
 Nai nizukie nik esan
 Gure erritar Iparragirre
 Zeñ biyotz aundikua zan;
 Lur maitiaren lege dontsuai
 Leku emateko biyotzan,
 Zeren etzuan obeki maita
 Zuan gauzarik bizitzan.

Egun eta gau aspertu gabe
 Kantatzen euskal-gloriyak
 Ibilli oi zan gure maisuba
 Alaitzen euskal-erriyak;
 Maitasunian jarri nairikan
 Lur onengana guziyak
 Onela beti iraun zezaten
 Beronen grazi aundi yak.

Euskera amari alaitzeagati
 Zizpuru arteko bizitza
 Egin oi ziyon ongi ta sarri
 Bere kantubaz oroitza;
 Batzen zuala jende taldea
 Juaz gitarra zorrotza
 Amacho-gati itz egitean
 Bero zekien biyotza.

Ondarik gabe chit biyotz asko
 Amaganatu zituan
 Onen premi ta estutasunak
 Jarririk itz neurtu an;
 Gertakizunak ikasi eta
 Jartzen zirala kontuan
 Euren amachok beti pakea
 Gozatu zediñ moduan.

Beti zeduzkan pentsamentuban
 Euskal-mendiko gloriyak
 Zeñen arrisku oenak ziyon
 Ematen egun larriyak;
 Nun chit sarritan ziran ikusten
 bustita bere begiyak
 Matralletati zerizkiola
 Biziro malko lodiyak.

Euskal legeen maitatzalleak
 Gu ereizan gaitean
 Aurrena beti gure Jainkoa
 Degula biyotz gurean;
 Eta orduan zion bezela
 Maisubak kanta berean
 Egi-egiyaz izango degu
 Pakea euskal-lurrean.

JOSÉ FRANKO ARANGUREN-GOAK.

Zumayan, 1890-ko agorra-ren 27-an.